

**Kristna
synskadades
förening**

Syskonbandet

SYSKONBANDET

Nummer 1, februari 2025 | Årgång 117

Katolsk ekumenik

PUNKTSKRIFT 200 ÅR | SYSKONBANDSDAGAR 4-8 JUNI

UTBLICK: HASTIG FLYTT FÖR BCA | BOK- OCH PODDTIPS

Från verksamhetsledaren

– Jubel och jubileum!

Året vi nu påbörjat är ett år med många jubileum som har beröringspunkter till vår förening av kristna synskadade.

För 200 år sedan blev fransmannen Louis Braille klar med det punktskriftssystem han finlipat på några år och som är det system vi använder världen över idag. Andra taktila system för skrift fanns innan dess men de var inte riktigt bra. Braille som själv var blind ville ta fram det ultimata skriftspråket för den som inte ser. Det skulle gå snabbt att läsa med fingertoppen, vara möjligt att skriva för användaren och utgå från bokstäver precis som annan text så att det är möjligt att använda för flera språk. Brailles skriftspråk blev revolutionerande i möjligheten för blinda att läsa. Vad betyder denna möjlighet för dig som är punktskriftsläsare? Under året vill vi uppmärksamma punktskriften extra och önskar få läsa om din punktskriftsupplevelse.

För 100 år sedan samlade dåvarande ärkebiskop Nathan Söderblom till unikt ekumeniskt möte i Stockholm. Det är också 1700 år sedan det stora kyrkomötet i Nicea då olika grenar av kyrkor enades kring en gemensam trosbekännelse, som de alla med sina olikheter kunde stå för som kristna. Med

Sveriges kristna råd i spetsen uppmärksammas dessa jubileum, med uppprepning av ekumenisk samling med sikte på fred. Som förening där vi medlemmar har olika kyrklig anknytning är vi med i detta uppmärksammande. Verksamhetsmässigt märks det konkret i våra syskonbandsdagar på Hjälmgården i juni och i nätverksträff för kyrkanställda från alla samfund.

Ytterligare ett jämnt jubileum är att det var 500 år sedan det första vågade troendedopet i Zürich, det som kom att kallas anabaptism, och blev föregångare till det vi generellt kallar protestantiska frikyrkor. Också katoliker har ett år av firande. I år är det jubelår, vilket ända sedan medeltiden infaller vart 25:e år. Ett år att på särskilt vis bejaka och fördjupa sin tro. 40 miljoner katoliker förväntas besöka Rom under året då Påven bjuder in till olika evenemang.

Låt oss glädjas med varandra och åt goda initiativ som tas och som tagits vilka vi får skörda frukt av idag. Må detta år, mitt i turbulent tid och värld, få bli ett jubelår för oss alla!

Tina Strömberg

Hälsning från styrelsen

Styrelsen hade sitt första möte för detta år via Zoom den 20 januari. På agendan denna gång stod bland annat resan till Tyskland som ju ska ske i september. Denna görs i nordisk gemenskap och

blir istället för nordisk konferens. Vid vårt möte hade redan 10 deltagare från Norge anmält sig och även flera svenskar.

En annan huvudpunkt på dagordningen

vid denna tid på året är förstås års-
mötesdagarna. Dagarna kommer i år att
äga rum på Hjälmgården strax utanför
Vingåker den 4-8 juni. Det är tänkt att
programmets olika inslag handlar om
temat fred. Rubriken är "Tid för Guds
fred".

Det är också dags att betala medlems-
avgiften som liksom förra året är 200 kr.
Det är av olika skäl viktigt att varje med-
lem verkligen kommer ihåg att betala in

medlemsavgiften. Styrelsen diskuterade
olika tekniska lösningar då det gäller att
om möjligt förenkla olika insättningar.
Många av er kan nu ha fått påminnelse
och betalat in årsavgiften på det nya sätt
vi provar.

Så hoppas vi på ett nytt år detta 2025
med många goda möten med varandra i
Syskonbandet och på Guds frid.

Styrelsen genom Sture Lyreskog

Medlemsnytt

Ny medlem välkomnas:
Sara Shamloo, Stockholm

Till fridens hem:
Kait Bessing, Stockholm

Kait Bessing fann sin andliga hemvist hos kväkarna och Syskonbandet blev hon medlem i 2013. Hon var styrelseledamot, med uppdraget som sekreterare, en mandatperiod från 2018. Arbetade gjorde hon på Stockholms lokala SRF, vilket innebar att hon hade sin arbetsplats i samma huskropp som Syskonbandet då hade kansli. Några år, fram till pandemins utbrott, bjöd vi den som ville till enkel morgonandakt på kansliet om onsdagar och då var Kait oftast med. Hennes lätt-samma sätt ihop med klokskap och öppenhet var uppskattad. Hon var den som gärna och mycket fint läste dagens betraktelse och bibelord högt för oss.

Att läsa och skriva var något av Kait's stora intressen. Ibland kom hon trött efter att ha fastnat långt in på småtimmarna lyssnandes på en spännande bok. Efter flera års sinande hälsa gick Kait den 9 januari till fridens hem. Hon blev 68 år.

Innehåll:

Från verksamhetsledaren	2	Syskonbandsdagar 4-8 juni	7
Hälsning från styrelsen	2	Vilka finns i huset?	8
Medlemsnytt	3	Betraktelse	10
Medlemsporträtt: Peter Heilmann	4	Bok- och poddtips	11
Utblick: Addis rivs, hastig flytt...	5	Kallelse och motioner	12
Dina fingrars verk, mina fingrars...	6	Böneämne	12

Medlemsporträtt: Peter Heilmann

Peter Heilmann, 55 år, blev medlem i Syskonbandet för ett år sedan.

- Jag hade hört talas om Syskonbandet redan för längesedan, fick ljudtidningen när jag var yngre men visste inte så mycket om föreningen förrän en vän berättade för ett tag sedan, svarar Peter.

Han tyckte det lät spännande med kristna synskadades förening men var samtidigt osäker på om han passade in eftersom de inte är jättereligiösa i familjen. Men han berättar vidare att varje kväll när de gick och la sig bad hans mamma för att det skulle gå bra för familjen och själv var han med i kyrkans ungdom som tonåring.

- Ibland när jag sitter och tänker i min soffa, då knäpper jag händerna en kort stund, ber att det ska gå bra när jag har det jobbigt och så där.

Peter berättar att han ibland vill be för vändning i tennismatchen när han sitter på läktaren men hejdar sig då det kanske syns och ser märkligt ut på storbildsskärmen.

Tennisintresset är stort och har varit så redan sedan han var barn. Peter ser ingenting men redan som 9-åring satt han med näsan i TV-skärmen för att ordentligt höra allt som hände.

- Folk brukar undra hur jag kan följa matchen när jag inte ser. Jag brukar höra på bollen hur bollen spelas, hur den slås över banan och hur spelarna rör sig. Jag hör 3-4 sekunder före det syns för publiken när bollen går i nät eller utanför, berättar Peter.

Särskilt spännande tycker han det är

med långa matcher. Entusiastiskt berättar han om Davids Cup 1982 mellan Sverige och USA. Björn Hellberg och Mats Strandberg var det som på fascinerande sätt refererade matchen på 6 timmar och 22 minuter.

- Jag lyssnade på radion tills mamma sa till mig att gå och lägga mig, så jag hann inte lyssna färdigt, säger Peter med besvikelse i rösten.

Som ung vuxen reste Peter runt om i världen för att sitta i publiken och ta del av matcherna live. Vitryssland var ett av många länder han besökte och som han minns som särskilt intressant resmål. Han minns hur stram tjänstemannen först var men som glatt överräckte inresevisumet när han förstod att det var tennismatchen Peter skulle gå på.

- Jag åkte flera gånger per år under 20 års tid. Mycket pengar gick till biljetter och resa. Till Australien ville jag också åka men hade ingen som ville följa med mig då och behöver resa med en ledsagare, berättar Peter.

Numera reser inte Peter så mycket. Han lider av psykisk ohälsa och den hindrar honom många gånger. Att bo på psykiatriskt gruppboende har han kommit fram till passar honom bäst men trots att han då har många i närheten känner han sig ofta ensam och isolerad. Han ringer ibland upp och är med på Syskontelefonen och det tycker han är kul. Syskonbandets podd Klarsyn är han också flitig lyssnare av. Men han

hoppas kunna vara med på en fysisk aktivitet snart med Syskonbandet och få nya bekantskaper där.

- Jag ska försöka komma med så fort jag har möjlighet. Jag vill träffa de andra i Syskonbandet, vore trevligt.

Det hörs tydligt på Peters dialekt att han inte är uppvuxen i södra Skåne där han bor sedan flera år. Vallentuna norr om Stockholm växte han upp i tillsammans med en äldre och en yngre syster. Föräldrarna var från Tyskland, därav efternamnet Heilmann.

- Pappa flydde från Östtyskland innan muren hann byggas. Morfar kom som arbetskraftsinvandrare och frisör redan innan dess, berättar Peter.

Så han växte upp med tyska och förstår

och pratar det fortfarande obehindrat även om inte lika flytande nu längre.

Det mesta av grundskolan gick Peter på Tomtebodaskolan för synskadade barn. I tonåren bar det till Härnösands folkhögskola ett par år vilket Peter minns som en fin tid. Han läste vidare på Komvux, fick jobb på Samhall och senare blev sysselsättningen i form av Daglig verksamhet.

Peter har nyligen flyttat till Eslöv och hoppas snart få flytta vidare till Lund för att komma än närmre syster och syskonbarn.

- Jag mår bra av att träffa min familj, det är väldigt bra stämning inom familjen och det är fint, säger Peter.

Tina Strömberg

Utblick: Addis rivs, hastig flytt för BCA

Just nu pågår stor rivning av byggnader, ja hela kvarter, i Etiopiens huvudstad Addis Abeba. Detta för att bygga nytt och för att göra plats för nya vägar. Många redan utsatta människor förlorar sina hem. Också Syskonbandets systerförening Bertemaios Christian association (BCA) är drabbade.

I slutet av januari tvingades dem lämna den lokal de hyrt som kontor och samlingsplats i många år. Med bara några veckors varsel fick de veta att huset skulle jämnas med marken. Febril aktivitet utlöstes och intensifierades det sista dygnet de hade på sig. Timmarna innan de var tvungna att ha tömt lokalen på alla tillhörigheter var det fortfarande oklart vart de skulle ta vägen och hur de skulle få transport av alla saker. Ändå var de vid gott mod och förtröstansfulla

att Gud skulle visa en lösning. Lösningen kom, åtminstone en tillfällig sådan. Tillfälligt får de husera i en kyrka men endast upp till en månad och den månaden har nära gått när dessa rader är tryckta.

Ovissheten är förstas stressande för våra vänner och oron delar vi med dem. Samtidigt kan detta vara steget till något nytt och bättre. Lokalerna de hade var mycket nedgångna och alls inte praktiskt säkra eller tillgängliga. Hyran fortsatte också skena på ett ohållbart sätt utifrån nuvarande budget trots Syskonbandets höjda föreningsstöd som gått till deras hyra. Kanske leder den uppkomna situationen till något nytt och långsiktigt bättre. Låt oss hoppas och be för det med dem!

Tina Strömberg

Dina fingrars verk, mina fingrars tröst

Jag blev blind under tiden som jag läste på Frälsningsarméns officersskola, pastorsutbildningen för Frälsningsarmén. Under mitt sista år på utbildningen förlorade jag plötsligt förmågan att läsa Bibeln.

Jag, som redan tidigare studerat teologi och där specialiserat mig mot det som akademien kallar exegetik och hermeneutik - det vanliga människor kallar översättnings- och tolkningsfrågor. Jag som läste Nya Testamentet på originalspråk. Jag som haft så gott som alla mina andliga upplevelser, inte i karismatiska gudstjänstsammanhang, utan i stilla studier av Bibeln.

Att förlora kontakten med bibeltexten var för mig att förlora kontakten med en stor del av mig själv. Jag tappade inte enbart läsningen. Jag tappade en stor del av min identitet. Vem var jag utan skriftspråk? Vad innebar det ens att tro på Gud?

Att bli blind, i sig själv, var för mig en traumatiserande erfarenhet. Att lära sig allt, på nytt, var en närmast förödande upplevelse. Knyta skorna, hålla kaffet i koppen och inte bredvid, tvätta sig och familjens kläder. Allting var saker som jag som vuxen både förväntade att jag skulle klara av, och förväntades klara av. Men att göra det utan syn var att lära sig allt på nytt igen. Och jag kände mig som ett dumt, trögt barn. Överväldigad av allt nytt. Jag kunde ju inte ens gå själv! Inte promenera och fundera, som jag alltid gjort. Jag fick lära mig navigera med käpp och hörsel. Lära mig lita till mina andra sinnen.

Jag tror inte att jag orkat överleva om

jag inte hade återerövat läsningen. Om jag inte hade kunnat, åter, hitta tröst i Bibelns texter.

Jag var, alltså, extremt motiverad att lära mig läsa igen och under våren 2013 fick jag en möjlighet att gå en kurs i punktskrift. (Av en händelse kom både min första och andra lärare att vara medlemmar i Syskonbandet. Min första lärare var Sofia Thoresdotter och min andra var Tesfaye Deriba). På mindre än tre månader, från april till juni, hade jag lärt mig tillräckligt för att återigen kunna läsa Bibeln på svenska. Det gick inte fort. Men jag läste. Långsamt. Och det gav mig tid för eftertanke och blev i sig själv närmast påtvingat meditativt.

På hösten hade jag lärt mig att läsa grekiska igen. På krångliga vägar fick jag till sist också köpa mig Nya Testamentets grundtexter, på grundspråket. Det är både den dyraste och den dyrbaraste ägodel jag har.

I år firar Punktskriften 200 år. Jag arbetar för närvarande i Frälsningsarméns verksamhet för människor med hörsel- eller synnedsettning. Det är en verksamhet som fyller 130 år i år och jag står därmed i en tradition av att också lära ut punktskrift.

Gud give att det jag själv fått ta emot, får vara något som jag förmår att ge vidare också. Att få vara en förmedlare av upprättelse, i själva akten att lära och lära ut att läsa och skriva.

Att få lära mig punktskrift var det enskilt största helandet som skett i mitt liv. Att åter få kontakt med mig själv. Att hitta tillbaka till ett läsande.

Syskonbandsdagar 4-8 juni

Först en rättelse: I förra numret var det en felskrivning av datumen för dagarna i juni. Vi ska förstås inte mötas endast över en helg utan fler dagar än så!

Syskonbandsdagarna med årsmöte och gemenskap äger rum 4-8 juni på Hjälmgården. Tid för Guds fred är temat för dagarna.

Temat kommer avspeglas i programmens olika delar. Vi gästas av Kristna Fredsrörelsens generalsekreterare Lotta Sjöström Becker som mycket konkret leder oss genom en workshop i ickevåld. Vi går en bönevandring för fred, ledd av Anki Folke som tar oss till stationer längs vägen med konkreta bönehandlingar med kropp och sinne. Både nationaldag och pingsthelg firas, med fredagsmys, öppen scen och gudstjänst. Chans får vi också att dela våra angelägna tankar om föreningen, i samtalsforum och i högtidligt årsmöte.

Hjälmmaren har vi som utsikt från restaurangen. Gården har egen badstrand och glasscafé. Det finns kanot, trampbåt och jollar att hyra och för den som tycker om att fiska är det bara att ta med sitt metspö. Frisbeegolf, minigolfbana och vedeldad bastu finns också på området.

Och att finna ett tröstens tilltal i texten.

Mackan Andersson

Vill du dela din punktskriftsupplevelse med oss? Skriv till redaktion@syskonbandet.se eller posta i punktskrift till Syskonbandets kansli.

Mycket finns alltså att ta sig för.

Dagarna passar för yngre, äldre och familjer. Medlem som icke medlem, liksom ledarhundar är välkomna. Dessa dagar är drog- och alkoholfria. Mycket goda somrardagar tillsammans utlovas, med avstamp i fred!

Resa: Hjälmgården ligger strax utanför Vingåker dit du kan ta dig med tåg från alla väderstreck. Kostar din resa mer än 500 kr kan du få subvention av Syskonbandet.

Deltagaravgift 2000 kr delat dubbelrum, enkelrumstillägg 720 kr. Barn 3-12 år 1000 kr, yngre barn gratis.

Möjlighet finns för medlem i behov att söka enskilt bidrag fram till 4 maj, läs info på hemsidan.

Anmälan: senast 4 maj till Syskonbandets kansli.

Vilka finns i huset?

– Katolska ekumeniska nämnden

I artikelserien om vilka Syskonbandet har som kontorsgrannar på Ekumeniska Centret, besöker vi denna gång Katolska ekumeniska nämnden och träffar där Nausikaa Haupt.

Många organisationer på centret styr nu om till så kallade flexarbetsplatser och öppna kontorslandskap, men Katolska ekumeniska nämnden (KEN) har precis som Syskonbandet ett eget rum. Jag hälsar på i det lilla rummet med många böcker, både sådana Nausikaa ärvt av sina företrädare och sådant hon flitigt själv fyllt på med. Hennes arbetsplats är både här och på biskopsämbetet.

Det finns flera stiftsorgan inom Katolska kyrkan för de olika verksamhetsområdena, där KEN är en av dessa. Eftersom antalet katoliker i Sverige internationellt sett är få, ungefär 130 000, så finns det bara ett stift i vårt land. Stiftet bildades 1953, två år efter att det blivit full religionsfrihet i Sverige. I samma veva i och med Andra Vatikankonciliet tog Katolska kyrkan en ny riktning mot att söka kristen enhet. Biskopar fick uppdrag av påven att jobba för ekumenik. Ett ekumeniskt organ och handläggare bör finnas i varje stift. Nausikaa Haupt är KEN:s handläggare sedan sju år tillbaka.

Hur ser din väg in i Katolska kyrkan ut och att bli ekumenisk handläggare?

- Jag hade inte en starkt aktiv familj i kyrkan, blev döpt i Svenska Kyrkan när jag var 7 år efter att min mamma blivit troende. En präst bjöd in till Focolare-rörelsen och jag kom snabbt med på deras möten och resor för barn och ung-

domar bland annat till Italien. På så sätt fick jag tidigt kontakt med och vänner i katolska kyrkan och upptogs sedan där när jag var 16, berättar Nausikaa.

Focolare är en andlig förnyelserörelse bildad i Italien under andra världskriget, med nu över 2 miljoner anhängare runt om i världen. De vill medverka till en mer enad värld berikad av våra olikheter, med utgångspunkt i Jesus bön i Joh 17:21 där han ber Fadern om att de alla skall bli ett.

Enhetstanken är alltså inget nytt för Nausikaa och ekumeniskt engagerad har hon varit sedan hon var ung. Efter att ha jobbat inom stiftet med kyrkorättsliga frågor i 18 år var det därför mycket lockande när tjänst som ekumenisk handläggare utlystes, vilken hon sökte och fick.

- Det är en ynnest, en nåd och gåva att få syssla med det här också yrkes-

mässigt, säger Nausikaa och fortsätter: Men så är det förstås en vardaglig sida också som alla jobb, med sådant som att skriva rapporter, det ekonomiska, hitta och lösa saker.

Vilka är dina uppgifter?

- Jag är, tillsammans med biskop Anders Arborelius, kontaktpunkten mellan Sveriges kristna råd (SKR) och Katolska stiftet. Jag är med i eller hittar andra personer till arbetsgrupper. Det kan också handla om politiskt aktuella frågor och remisser. Förutom arbetet inom SKR har vi även bilaterala dialoger med Pingst och Ekumeniakyrkan. Jag tar fram broschyrer, skriver artiklar, svarar på frågor och berättar om ekumenik. Mycket om praktiska konkreta frågor. Många katoliker bildar familj med någon från annan kyrka och då uppstår frågor om hur de ska göra vid bröllop, dop, konfirmation, nattvard och begravning inom familjen. Jag är lite mellanhand i små och stora saker lite överallt, sammanfattar Nausikaa.

Mitt i vårt samtal ringer en syskonbandsmedlem mig och Nausikaa får samtidigt ett mail med frågor från sin chef som hon behöver bekräfta och som exemplifierar olika bollar Nausikaa har i luften. Det rör seminarier som planeras till ekumeniska Stockholmsdagarna i augusti och det rör pilgrimsresan till Rom nästa vecka, i samband med det katolska jubelåret. Det är mycket att ordna med inför resan och på plats ska Nausikaa vara praktisk funktionär. Katolskt jubelår har man vart tjugofemte år och då reser katoliker världen över till Rom. Just nästa vecka åker de nordiska stiftet dit. Temat för jubelåret är Hoppets pilgrimer där påven även uppmuntrar till

att verka för fred, så det knyts fint ihop med svenska ekumeniska årets tema Tid för Guds fred.

Har du upplevt förändring vad gäller ekumenik mellan kyrkofamiljerna?

- Eftersom jag är i de sammanhang där man håller på med ekumenik tycker jag det. Den organisatoriska enheten kanske inte har kommit längre men det mer djupa i kärnan kanske vi närmar oss.

Nausikaa säger att många upplever det var större optimism på 80-talet för ekumenik och den synliga enheten och det talas nu ibland om en ekumenisk vinter, men själv upplever hon inte det så. Hon hänvisar gärna och flera gånger till sin företrädare Magdalena Dahlbergs inledande ord i boken En kort introduktion till ekumenik, om att nu har vi kanske betat av många av de fördomar som fanns, och klarat av lite lättare frågor. Vi kan se det som att nu börjar vi då i stället komma till kärnan hur vi blir ett på djupet och då närmar vi oss de svårare frågorna, varför det kan verka som om det går långsammare, medan vi på vissa sätt egentligen kan ha kommit närmare.

Kanske tänkte en del på 80-talet att kyrkorna var på väg att bli en enad kyrka, vilket sen inte har hänt. Något som Nausikaa däremot tycker är en positiv strömning nu är den receptiva ekumeniken, som innebär att vi lyssnar mer på varandra, och ser vad vi med integritet kan lära av de andra och vars mål är den synliga enheten.

Vad tror du om framtiden för ekumeniken?

- Det pågår ju på många plan; teologiskt, praktiskt, mer konkret på lokalplan.

Det pågår mer och mer både vänskap och kunskap. Därför tycker jag det ser positivt ut, säger Nausikaa.

Att fika ihop ska inte underskattas menar hon. Det är vid pauserna de fördjupade samtalen sker, som ger ökad ömsesidig förståelse för var den andra kommer ifrån, på ett sätt som inte sker vid förhandlingsborden.

- Då när man blivit vänner smärtar det också att man inte kan gå till samma

nattvardsbord och det stärker längtan till enhet, säger Nausikaa.

- Jag tror inte vi kan säga hur enheten kommer se ut i framtiden, men vi går framåt och finner vägen tillsammans. Vi får söka helig ande att visa oss vägen för kyrkan, avslutar hon.

Text: Tina Strömberg

Foto: Stina Sköld

Betraktelse: Var dag är en sällsam gåva, en skimrande möjlighet

Den här versraden ur en av våra vackra morgonpsalmer har surrat i mitt huvud i flera dagar. Fortsättningen lyder; var dag är av nåd dig given från himlen, besinna det! Men är det alltid så lätt att "besinna" det? Tiden går väldigt fort, dag läggs till dag och vecka till vecka i en hisnande fart, i alla fall för en del. Andra kan tycka att tiden sniglar sig fram. Det kanske beror på vad man kan fylla sin tid med.

För 4 år sedan gick jag i pension efter 40 års tjänst som diakoniasistent i Svenska kyrkan. Det var mitt i pandemin och möjligheterna att göra allt jag tänkt göra med min nya tillvaro var begränsad. Min ledarhund som gett mig möjligheter till långa härliga promenader dog hastigt. Alla mötesplatser jag tänkt besöka var stängda. Då började jag sticka raggsockor. Det hade jag inte kunnat förutse. Jag bestämde mig för att nu eller aldrig ska det ske.

Van som jag är att be Gud om de mest triviala saker bad jag om hjälp att lära mig sticka på 4 stickor samtidigt. Det gick

åt oändligt mycket böner, men så plötsligt hade Gud hört min bön. Inte handgripligt utan genom att ge mig tålamod och uthållighet i lärandet. Nu stickar jag även på rundsticka, två sockor i taget!

Vad menar jag med att berätta det här, om min sockstickning? Att Gud som ger oss dagen också kan hjälpa oss att fylla den med något meningsfullt om vi ber om det. Det behöver inte vara

något stort, det kan bara vara att få känna glädje över att få vara med ännu en dag och att vi får leva med fred och

frihet. Att kanske kunna dela sin tid med någon annan eller att få känna våren med sitt ljus och värme som kommer närmare. Gud kräver inte mer av oss än vi orkar med.

Varje dag är en ny möjlighet att be om en god framtid där hopp och kärlek får

råda och att vi får vara med och sprida den vidare. Och när dagen är slut får vi tacka för dagen som varit och lämna den i Guds händer och be om en ny sällsam gåva från himlen, en dag med nya möjligheter.

Gunilla Kåhlman

Gud är inte plåstret – Bok- och poddtips

Snart går vi in i fastans fyrtio dagar av abstinens och kamp mot begären. Det är då det är bra med någon fastebok att läsa under andakterna i bön och begrundan. "Gud är inte plåstret" är den trettonde fristående boken i serien Ärkebiskopens fastebok och årets författare är artisten Tomas Andersson Wij som själv är uppläsaren av boken.

Med sitt karaktäristiska osminkade poetiska språk gör han sig sårbar då han vandrar tillsammans med läsaren genom många frågor som väcker tankar. Själva boken har många olika bottnar. I boken får vi bland annat möta hans uppväxt i en frikyrkoförsamling, hur han brottas med rädslor, skam och skuld. Hur hans tonårstid i tro och tvivel ledde fram till ett smärtsamt trauma och hur han genom en vän åter fann en väg tillbaka in i kyrkan. Han gör upp med sin barnoms gudsbild. Istället växer försiktigt en tro fram på en brusten Gud som visar sig i medmänniskan i den barmhärtiga kärleken.

Boken innehåller också en samhällskritisk analys över världens tillstånd och individens ansvar där läsaren utmanas.

I samtal med filosofer, teologer och kulturpersoner arbetar Andersson Wij sig igenom svåra frågor kring dödssynder,

teodicé-problemet, kors-teologin med mera. Slutligen lyfter han fram festen som hör samman med fastan där han upplever att protestanter är dåliga på festandet.

Boken med författaren som inläsare finns som ljudbok hos betaltjänster.

Som talbok på Legimus finns den inte än men där kan läsas flera av de tidigare ut-gåvorna i bokserien, med författare som exempelvis Ylva Eggehorn, Martin Lönnebo och Caroline Krook.

Ett ytterligare tips kära Syskonbandare är att lyssna på Signumpodden som behandlar ämnen kring teologi, filosofi, samhälle och kultur. I avsnittet från 13 januari 2025 förs ett samtal kring boken "Gud är inte ett plåster" med författaren. Dessutom för dig som tycker om hans musik så kan jag glädja dig att han ska ut på turné i Sveriges kyrkor i sommar.

Michael Liliequist

Kallelse och motioner

Medlemmar i Kristna synskadades förening Syskonbandet kallas till årsmöte lördagen den 7 juni kl. 10.00-17.00 på Hjälmgården. Ambitionen är att möjliggöra deltagande digitalt för de som inte är på plats, vilket det kommer information om på mail längre fram. Tre veckor innan årsmötet skickas handlingar ut till

de som anmält sig att delta eller som önskat få dem.

Motioner med konkret formulerade förslag välkomnas. De behöver inkomma senast 25 april till styrelsen@syskonbandet.se eller med post till: Styrelsen Syskonbandet, Box 14038, 167 14 Bromma.

Böneämne

Vi fortsätter be tillsammans för våra afrikanska systerföreningar. Vi tackar Gud för glädjeämnen. Vi ber för lösning och beskydd i de olika utmaningar de står inför i Etiopien, Kongo-Kinshasa och Tanzania. Vi ber om klarhet i hur vi kan vara dem till hjälp på bästa sätt.

SYSKONBANDET

- medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.

Tidningen ges ut på punktskrift, svartskrift, CD och på e-post. Tidningen finns också på vår hemsida, www.syskonbandet.se/medlemstidning.

Adress: Syskonbandet, Box 14038, 167 14 Bromma

Besök: Ekumeniska Centret, Gustavslundsvägen 18 plan 2, Bromma

Telefon kansli: 08-641 30 45, 08-641 30 95

E-post: kansliet@syskonbandet.se

Har du idéer till tidningen eller vill du bidra med texter?

Skriv till redaktion@syskonbandet.se.

Ansvarig utgivare: Michael Liliequist

Redaktör: Tina Strömberg

Grafisk formgivning: Stina Sköld

Plusgiro: 3 64 49-7 Swish: 123 148 8220